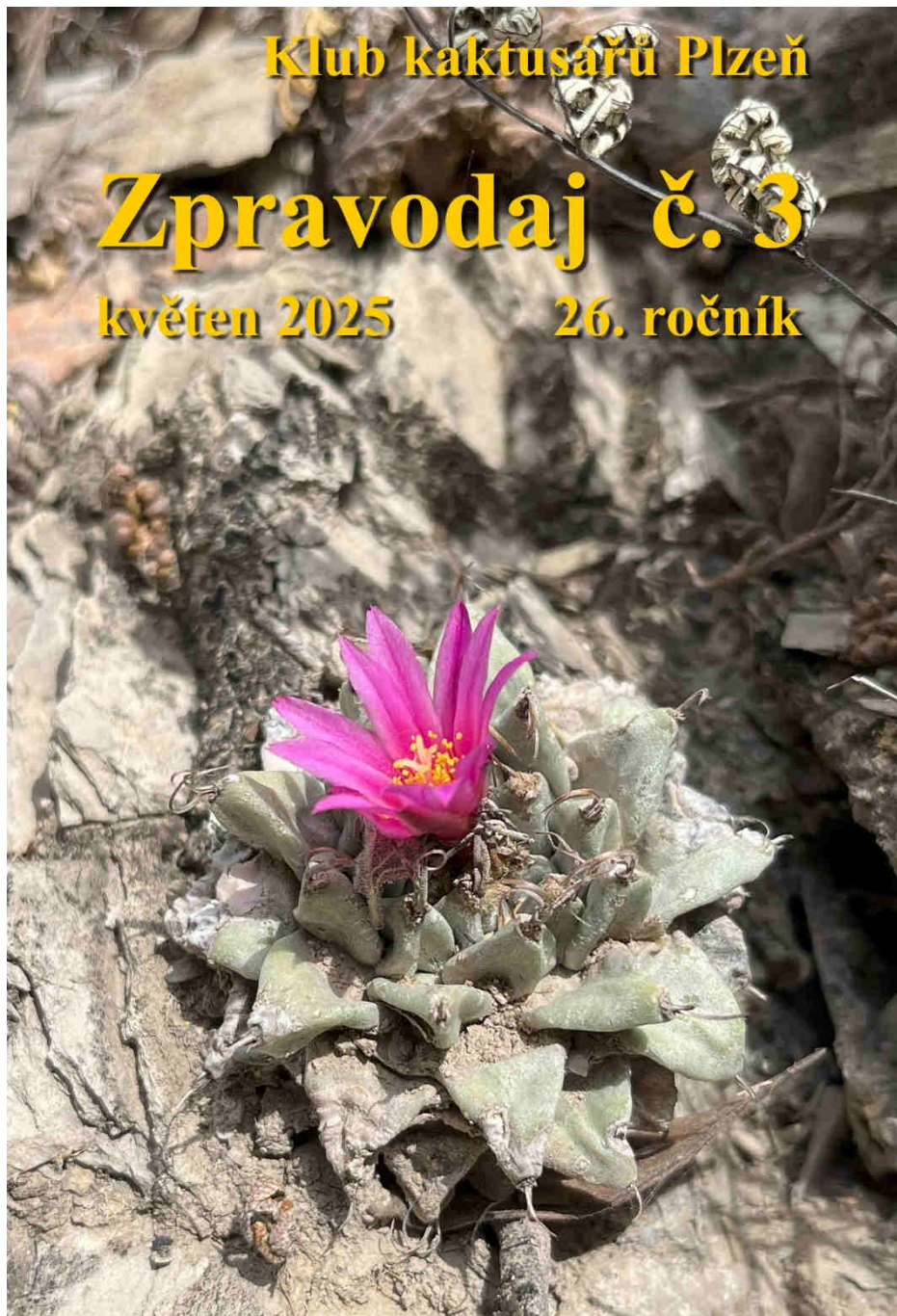

Klub kaktusářů Plzeň

Zpravodaj č. 3

květen 2025

26. ročník

Vážení přátelé,

Před necelými dvěma měsíci jsme se dozvěděli, že budoucnost kulturního domu JAS, kde jsme se více jak 7 let scházeli, je velmi nejistá a že v podstatě reálně hrozí, že zde kdykoli ukončí svou podnikatelskou činnost. Nemohli jsme čekat, že se jednou bez varování sejdeme před zavřenými dveřmi, a tak nás to donutilo jednat s předstihem a poohlédnout se po náhradním řešení. Ale najít pro naše účely vhodné prostory v cenově rozumných mezích, kde by se mohlo scházet 50-70 lidí, není vůbec jednoduché. Navíc se scházíme nepravidelně a potřebujeme v místě mít alespoň nějaké zázemí kvůli knihovně a technickému vybavení. Kvůli tomu padla např. možnost vrátit se po mnoha letech do Doubraveckého D-klubu, kde jsme se dříve také scházeli. Nakonec nám velice rychle z řady možností zbyla vlastně jediná opravdu slušná varianta a tou je místo, kde se právě teď poprvé scházíme, tedy v hlavním společenském sálu Střední průmyslové školy dopravní, Karlovarská 99 Plzeň. Věříme, že tak jako vždy, když jsme se stěhovali, byla situace nakonec lepší než na posledním místě, že i vy nakonec oceníte čisté a kulturní prostředí, dostatečný prostor, skvělé podmínky pro promítání a zejména možnost parkování v místě. Bohužel v místě není občerstvení, přeci jen se jedná o školské zařízení, ale o posezení po schůzi nepřijdeme, pokračovat budeme v některé z blízkých restaurací.

Přejme si, ať nám stávající podmínky zůstanou co nejdéle zachovány a ať zde nalezneme dlouhodobé a klidné zázemí.

Jiří Musil, KK Plzeň

Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
Květen	15.5. V. Myšák – Strípky z Mexika & na skok v Brazílii	J. Vinař	18.5. L. Hilburger
Červen	12.6. J. Starosta - Jak jsem seděl na Kubě	L. Hilburger	22.6. J. Souček _
Září	11.9. program v jednání	L. Hilburger	12.-13.9. Kolokvium

Společenská kronika

Zdá se, že letošní léto bude plné oslav. Svá významná jubilea oslaví hned několik našich členů. V květnu **Pepa Homolka**, v červnu **Dušan Staniek**, **Milan Douděra** a **Václav Hlinovský**, v červenci **Jirka Erhard** a v srpnu **Lucka Kinclová**. Všem srdečně blahopřejeme a přejeme hodně zdraví, štěstí a životní pohody.

Bohužel život nepřináší jen radosti a oslavy, ale také starosti a občas i zármutek. Na začátku dubna zemřel ve věku 84let náš dlouholetý předseda Jaroslav Šklebený z Třemošné. Jeho památce bude věnováno příští číslo Zpravodaje. V dubnu bohužel zemřel náš další dlouholetý člen Jaroslav Nálevka z Týmákovy. Bylo mu čerstvě 79 let. Vzpomínku najdete na další straně tohoto Zpravodaje.

Vážení přátelé,

s těžkým srdcem se mi píše tento nekrolog. Po krátké nemoci zemřel pan Jaroslav Nálevka z Tymákova. V našem klubu byl od roku 1975. Jako montér a svářeč pracoval v zahraničí, a proto se v produktivním věku nemohl osobně podílet na našich akcích. Vše si však vynahradil, když odešel do důchodu a mohl se tak pravidelně účastnit našich schůzí, zájezdů a výstav. Při zájezdech ho vždy doprovázela manželka Pavla, která tak zapadla do naší kaktusářské rodiny. Při našich schůzích rád podporoval naši tombolu a vždy s velkou radostí při výhře prohlížel nové rostliny. Nenechal si ani ujít naše výstavy, kde též doplňoval nákupem svoji sbírku. V jeho skleníku bylo vždy co obdivovat. Jeho láska ke kaktusům, sukulentům a skalničkám byla veliká a vždy se zájmem o svém koníčku hovořil.

Pan Jaroslav Nálevka se narodil 9.4. 1946 a zemřel 11.4.2025 ve svých 79 letech. Jardo, budeš nám chybět! Čest jeho památce.

Olda Mudra

Nedělní návštěvy

V neděli **19. května navštívíme od 10 hodin v rámci piety sbírku Ladislava Hilburgera** na zahradě na konci ulice Na Výspě. Místo se nachází vedle Domažlické ulice směrem z centra na Zátíší. Láďa byl naším dlouholetým členem, nikdy jsme u něj na návštěvě nebyli, a tak jsme předběžně plánovali, že bychom to mohli napravit během letošního jara. Bohužel, jak již všichni víte, Láďa náhle zemřel na konci listopadu a plánované klubové návštěvy se již nedočkal. Přesto jsme se rozhodli tuto návštěvu uskutečnit a na Láďu zavzpomínat. Sběrku jsme společnými silami vystěhovali na letní stanoviště. Byť to není poskládané tak, jak to vždy bývalo, myslíme, že to je důstojné. Přijďte na Láďu zavzpomínat a odnést si nějakou tu rostlinu na památku. Pozor, jedná se o 3. neděli, neboť i členská schůze je 3.čtvrtek z důvodu státních svátků.

V červnu bude nedělní návštěva jako obvykle až po skončení výstavy, tzn. **22.6. od 10 hodin u Jaroslava Součka ve Štáhlavech**. Jarda vyslovil přání zredukovat sbírku, a tak jsme mu navrhli u něj uspořádat nedělní návštěvu. Moc rád nás přijme, přeci jen jsme u něj nebyli hodně dlouhou dobu a zároveň bude rád, když si nějakou rostlinku odneseme a ulehčíme mu se stěhováním. Zároveň proběhne vyúčtování výstavy. Sejdeme se tedy na místě na adrese Dr. Beneše 850, Štáhlavy.

Výstava

Připomínáme, že letošní výstava se koná **od soboty 14.6. do středy 18.6.** Jako každý rok budeme potřebovat každou pomocnou ruku, prosím berte to jako svou klubovou čest. Přeci jen díky příjmu z výstavy jsme finančně zabezpečeni a můžeme bez problému fungovat. Pouze ze členských příspěvků by to bylo nemyslitelné.

Zájezd

Zde již také jen stručně připomínáme, že zájezd se koná **23. -25. května. Odjezd v pátek ráno před 7. hodinou z Plzně na Bručné u XXXLutz,** návrat v neděli kolem 19 hod.

Kdo by si to ještě rozmyslel a chtěl se na poslední chvíli přidat, necht' bez prodlení kontaktuje organizátora zájezdu Jirku Konstantinoviče, tel.: 724 132 828. Nějaké místo ještě je k dispozici.

Kolokvium

Jak se již stalo tradicí, v polovině září se chystáme opět uspořádat naše tradiční sympozium. Letos se bude jednat již o 26.ročník. Dovolujeme si vás co nejsrdečněji pozvat již v **pátek 12.9. od 16 hod na setkání u předsedy na adrese Žižkova 45**, Plzeň. Snad k nám bude letos počasí milosrdnější. Sobotní program začíná v 9:00 burzou a následně pokračuje hlavní program, a to na novém místě pořádání členských schůzí na Střední průmyslové škole dopravní, Karlovarská 99, Plzeň. Vše je organizováno tak, abychom nejpозději do 13 hod skončili a návštěvníci mohli navštívit také sbírky v Plzni a okolí. Podrobný program naleznete v zářiovém zpravodaji a na webových stránkách před samotnou akcí. A nezapomeňte. Kolokvium je čas, kdy kaktusářský svět přichází sem k Vám. Neměli byste u toho chybět, rezervujte si svůj čas!

Už jsem velký kluk

Někdo by řekl – co kluk v šedesáti seš chlap na prahu stáří – já ale živě protestuji. Sice dost pamatuji, ale cítím se zdravě, mladě a víceméně v rozpuku. Prostě v kondici. Taky si mě všechna ta léta hýčkají a nedávají mi možnost, abych se vytrácel z kaktusářského dění. Když jsem se v Plzni roku 1965 rodil, měl jsem, řekl bych, docela kliku na šikovné tatínky. Sice se, jak už to bývá, nějaké porodní i poporodní bolístky zpočátku vyskytovaly, ale poměrně brzy jsem se takříkajíc vykřísl do krásy. Mám takový dojem, že nebýt Radima Mikše a jeho úsilí o vznik spolku, mohl jsem i nebýt. A to by teda byla fakt škoda. On byl prvním předsedou spolku a udal jakýsi tón. Začalo se schůzovat, promítali se diapositivы, a protože se během schůzí nestačilo všechno probrat, pokračovalo se v restauračním zařízení a začala se formovat parta. To bylo pro mě snad to nejdůležitější. Měl jsem prostě kliku na lidi. Do dnešních dnů se na mě těch předsedů vystřídalo ještě víc. Dalším byl Václav Davídek, po něm Jaroslav Šklebený, pak Petr Česal a současným předsedou je Jiří Musil. A musím říct, že každý z nich byl pro klub přínosem. No tak sami o sobě ně... to by nefungovalo. Každý z nich měl kolem sebe partu. Teda oni tomu oficiálně říkají výbor, jenže já to vidím jinak. Je to spíš banda fandů do kaktusů, kterejm je spolu dobře a jsou ochotný něco pro celej klub udělat. Ostatně zmínil už jsem se, kolik mám členů? Nezmínil? Tak teda, jen zcela výjimečně za ta léta klesl počet pod sto lidí. Nejvíc co pamatuju bylo něco přes 140 a dneska mám 118 kousků. Teda starší brácha v Praze je, co se týče členstva bohatší, to jo. To víte Praha.

Ale zpátky, on výbor nevýbor, bez těch dalších lidí, který pomáhají a zúčastňují se klubového života by se mohl celej výbor akorát tak klouzat. A že těch akcí je. Měsíční schůze ani nebudu zmiňovat, ale co výstava? Dneska už mám kromě velké v Plzni ještě menší v Klatovech. No musím se přeci trochu prezentovat před veřejností. Pak je to každý rok zájezd. To aby se účastníci mohli podívat, jak to dělají jinde a taky aby se trochu pobavili. Proto jsou dvou, a dokonce i více denní. Pořádá se v září kolokvium. To mám obzvláště rád. Přijedou kaktusáři z ostatních klubů, společně s těmi mými se trochu povesejí a povyměňují zkušenosti i rostliny a je to prostě fajn. No a že by se někde jinde, než v Plzni pořádal už víc jak třicet let kaktusářský bál, to jsem teda fakt neslyšel. Tak v Plzni teda jo. A je toho víc co se děje to ani nemůžu všechno zmiňovat.

No tak takhle prostě žiju. A nebylo to špatnejch šedesát let. Nestydím se za ně. Pár těch kulatin už bylo. Pokaždé se to tak trochu oslavilo, a tak i letos jsem se prostě plácnul přes kapsu a nechal vyrobit nějaké upomínkové předměty pro ty moje ovečky. Dostalo se na všechny. Myslím, že se jich pár dostane i do světa. Teda toho kaktusářského.

Co si tak můžu přát? Snad aby i dál byli v Plzni kaktusáři, kteří mě nenechají v klidu, budou dál přicházet s novými věcmi a při tom ani nezapomínat na ty starší a osvědčené. Proč? No, protože bych se rád dožil dalších výročí a třeba jednou i ... no to by bylo něco.

Jirka Vinař

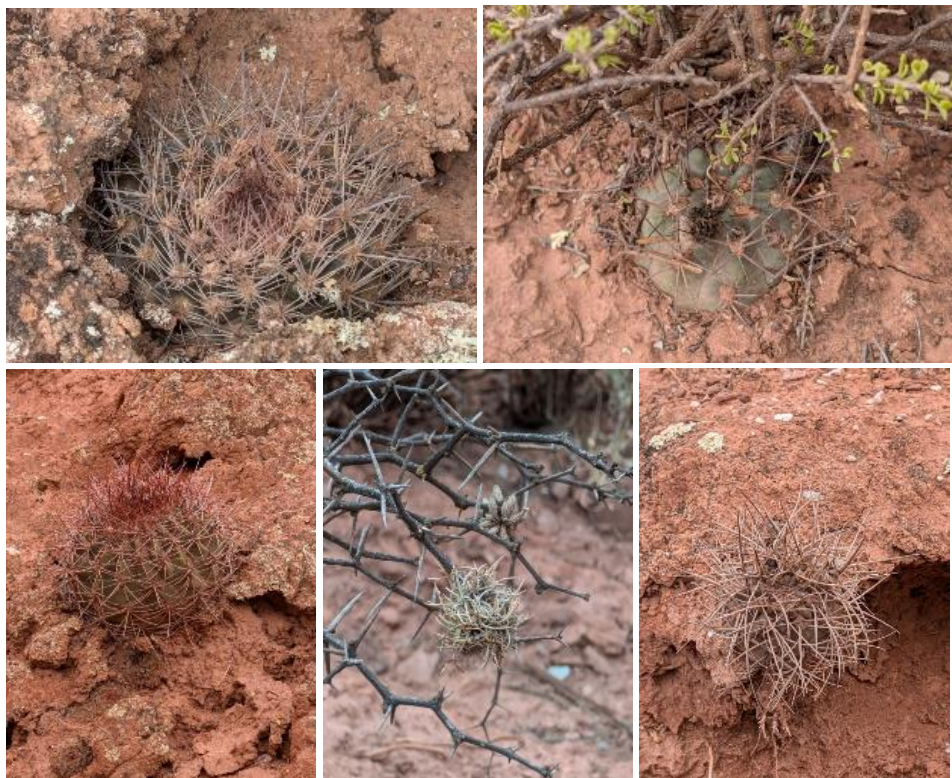
Seis locos (šest bláznů) y el señor Mopagi 2024 (toulky severozápadní Argentinou – 3. poslední díl)

Ráno, v úterý 3. prosince, teprve vidíme, že jsme přenocovali u krásně zrenovované bývalé železniční stanice:

Cestujeme do Cafayete. Cestou odbočujeme asi 20 km do hor. Strašné horko. Nevídaná krajina i kytky:

Středa 4. prosince, přespali jsme v Cabañas Magnolia, Vicario Toscano 375, Cafayate.

Při potulce městem objevujeme ve výloze knihkupectví knihu „*Cactus argentinus*, Roberto Kiesling, Pablo Demaio – vydavatelství Albatros“ do 10:00 neotevřeli, tak snad někdy jindy. Následuje návštěva vinařství Domingo Hermanos. Nakupujeme výborné červené. Hned první skála za městem se spíše podobá rozkvetlé louce, než pustině:

Při brodění přes Río Hualfín se pan Mopagi rozhodl zbavit zadního nárazníku. Bohužel se mu to povedlo jen napůl, tak jsme mu vypomohli Petrovo bindery. Pan Mopagi po této kosmetické kúře viditelně omládl. Dojeli jsem až k opuštěnému kempu „Camping Municipal Thermas los Nascimentos“. Krajina vypadá jako z dobrodružného filmu. Je zde pekelné horko i když fouká vítr:

Čtvrtek 5. prosince, vyrážíme z Hualfín, Hosteria Municipal Juan Chelemin. (Mají zde vynikající suché červené víno.) Pan Mopagi si pomalu chystá svůj velký den:

„Velké představení v hollywoodském stylu nejlepších hororů.“

V nejužším místě silnice mezi svodidly v dlouhém stoupání, zázračná krabička zhasla motor a ohlásila nedostatek oleje. Pan Mopagi si s námi začíná hrát, ale zpětně si spíš myslím, že to bylo volání tonoucím o pomoc. Jakmile Honzík pustí plyn, motor naskočí. Když trochu víc přidá, motor zhasne. Takto se doplazíme po hororových 8 km k benzince, kde koupíme litr oleje. Není ho kam nalít, měrka ukazuje vysokou hladinu. Přesto vnutíme motoru půl litru. Nastartujeme, nic se nezlepšilo. Dostáváme nápad udělat si přes El Eje cvičné kolečko, kdyby Mopagi zdechl, ať zůstaneme někde ve vesnici než na cestě. Nějak se to zlepšilo, ale je to asi jasné. Olej v motoru necirkuluje. Nevěříme, že byl v BA vyměněn olej a s ním filtr. Následuje 50 km s umírajícím motorem do Belén. Tam nám v perfektním servisu za 20 minut vyměnili bahno v motoru za nový olej a měli i správný nový filtr. Alespoň jsme ochutnali místní choripan. Pan Mopagi je evidentně spokojen, což dává najevo oblaky dýmu, jako každé správné argentinské auto. Naším STK by se asi strhly měřáky.

Horkou krajinou dojíždíme do Recreo. (R. Sabagh, K5260 Recreo, Catamarca, Argentina, Hotel Tula)

V pátek 6. prosince, ještě poslední lokalita L68, krátké posezení s místními a hurá do Villa Maria!!! Na letiště je to ještě 1.300 km. Máme místními obyvatel potvrzeno, že jsme opravdoví Locos:

Tady mé vyprávění končí. Urazili jsme více než 5.000 km, vystoupali do téměř 5.000 metrů, prozkoumali 68 lokalit, našli nové rostliny a vše jsme si hlavně úžasně užili.

Poděkování:

„Chtěl bych touto cestou co nejvíce poděkovat Honzovi, Jirkovi, Karlovi, Milanovi a Petrovi za tyto tři nádherně pohodové týdny v Argentině, a také mé ženě Martině za to, že to vydržela.“

PS:

- Nikdy neříkejte Argentinskému číšníkovi, že chcete udělat steaky dobře. Pochopí to jako „well done“ a ty podrážky, co vám přinese, neukousnete ani kdybyste měli třetí zuby od Solingenu.
- Nože si do příručních zavazadel v letadle raději nedávejte, leda byste si chtěli vylepšit německo/anglickou konverzaci s policií.
- Když budete potřebovat zastavit, poproste velitele vozu a nemluvte za jízdy s řidičem, stejně vás neposlechne.
- Na tak dlouhou cestu si hlavně vyberte takové společníky, na jaké jsem měl štěstí já.

Zpráva o činnosti za rok 2024

Vážení přátelé,

dovoluji mi, abych Vám jménem výboru KK Plzeň, z.s. přednesl zprávu o činnosti za rok 2024. Loňský rok byl již 59. rokem nepřetržitému fungování našeho klubu.

Naš klub měl k 31.12.2024 115 členů, což je o 3 členy méně než v roce 2023. Přihlásilo se 7 nových členů, 7 členů naopak členství neobnovilo. Bohužel nás nedobrovolně opustili i někteří naši dlouholetí členové. Jeden z našich zakládajících členů a nestor našeho klubu Ota Blecha, František Fleissig nejen kaktusář, ale také dlouholetý pěstitel slavných klatovských karafiátů, a Láďa Hilburger, náš oblíbený dlouholetý člen, který se účastnil většiny našich akcí a vždy pomohl, kde bylo potřeba. Čest jejich památce.

Konání členských schůzí proběhlo dle plánu a sešli jsme se každý měsíc mimo prázdnin v salóňku restaurace kulturního domu JAS. Potěšilo nás, že pozvání na přednášku přijali významné osobnosti českého kaktusářství S. Matějka, S. Stuchlík, V. Jakubec, J. Müller, které doplnili neméně významné osobnosti našeho klubu L. Kanca, P. Kuták, M. Halada, M. Kůrka, M. Douděra

První únorovou sobotu se opět konal náš tradiční kaktusářský bál. Byl v pořadí již 37. A byl to bál tentokrát s názvem „Mexický“. Je třeba připomenout, že se jedná o naprosto unikátní akci, která nemá ve světě obdoby a můžeme být hrdí, že má již tak dlouhou tradici. Je to díky zakladatelům této tradice, ale také vám všem, kteří s bálem každoročně pomáháte, bálu se účastníte a tím tuto tradici udržujete. Děkuje!

Další klubovou akcí v roce 2024 byl zájezd, který se konal ve dnech 17-20. května. Po velmi dlouhé době jsme opustili hranice České republiky a navštívili Slovensko. Zájezd jsme plánovali již v roce 2020, ale epidemiologická situace nám neumožnila tento záměr uskutečnit. O to více jsme si to tentokrát užili, a to pod taktovkou organizátora zájezdu Pepy Homolky. Navštívili jsme sbírky p. Klottona, p. Balogha, p. Fabiána, p. Kališe, p. Klábka, p. Halami, p. Behula, p. Popíka, p. Snopka, p. Strašitfáka a p. Nemčeka. Už z výčtu jmen je zřejmé, že se jednalo o velmi vydařený zájezd a nezanedbali jsme ani společenskou stránku zájezdu. Na cestu jsme se vybavili výčepním zařízením a dvěma sudy pilsnerského piva, abychom si užili i večery ve společenské místnosti v penzionu v Nových Zámkách. Brzy jsme zjistili, že jsme zásoby hrubě podcenili, ale k našemu milému překvapení nebyl problém dokoupit v místě další sudy prazdroje. Prostě sympatický kraj. Třeba se sem zase brzy vrátíme.

V červnu náš klub zorganizoval tradiční výstavu. Na výstavních stolech se sešlo 29 krásných expozic, takže opět hodnotící komise tentokrát ve složení Marika Loosevová a Robert Jícha měla velký problém vybrat ty tři nejlepší. Po dlouhém rozhodování nakonec komise udělila cenu Alberta za rok 2024 kolekci Jany Černé, Milana Kůrky a Radky Matulové/Jirky Mauleho. I letos mohli návštěvníci výstavy sami vyhodnotit kolekci. Návštěvníkům „favoritem výstavy“ pro rok 2024 se stala kolekce Petra Kutáka a to velice těsně náskokem pouhého jednoho hlasu před druhým a třetím místem. Blahopřejeme! Zbývá jen dodat, že se aktivně zapojilo 55 členů spolku, což je skvělé.

Druhý červnový víkend jsme pak opět díky našim členům z Klatov a okolí mohli zorganizovat také malou výstavu během Klatovské pouti. Součástí obou výstav byla samozřejmě i oblíbená akce pro děti „Namaluj kaktus, dostaneš kaktus“. Děti nás doslova „vymalovaly“ a v Klatovech jsme rozdali téměř 500 kaktusů, snad se nám jednou některý, z těch šťastných majitelů odměny v podobě kaktusu, jednou vrátí jako zapálený kaktusář, aby držel to české kaktusářství nad vodou.

Vrcholnou akcí minulého roku bylo opět Plzeňské kaktusářské kolokvium. Konalo se v sobotu 14. září, a jednalo se již o 25. ročník. Počasí si tentokrát připravilo pro pořadatele velkou výzvu. V Plzni sice neřádili povodně jako na jiných místech republiky, ale několikadenní vytrvalý déšť si vyžádal mimořádná opatření. Tradiční setkání v pátek u předsedy bylo možné uskutečnit jen díky obětavosti několika našich členů a stavbě části výstavního stanu na zahradě v místě konání

pátečního setkání. Nutno poznamenat, že to mělo neopakovatelnou atmosféru, kdy jsme si promítali v relativním teple plynových reflektorů, do toho bubnoval do střechy silný déšť a nám bylo fajn a užívali jsme si pospolitosti přátel v tom zvláštním uzavřeném prostoru s dostatkem dobrého jídla a pití.

V sobotu pak proběhl hlavní program. Po burze následovalo pásmo krátkých příspěvků na pěstitelské téma. Přednášeli osobně, nebo prostřednictvím videa př. Kůrka, př. Matulová, př. Šorma, př. Horal, př. Peregrin a př. Kuták. Vše v režii Luboše Kancy. Samozřejmostí byla oblíbená následná diskuze ke každému tématu. Děkujeme všem, kteří pomohli s organizací, odměnou nám je nejen oficiální účast 132 návštěvníků, ale hlavně to, že většina z nich zůstala na přednášky až do konce, což nebývalo dříve zvykem. Příjemným zpestřením pak byla i možnost v rámci Kolokvia navštívit v odpoledních hodinách sbírku Míry Naxery, kde jsme mohli ocenit nejen krásné rostliny, ale i pohostinnost jeho rodiny, kterou řada účastníků využila i přes nepříznivé počasí.

Během podzimu se podařilo zorganizovat pro členy i akci semen, která dodalo 9 členů.

Nadále jsme pokračovali ve správě webových stránek a koordinaci diskuzního fóra. Velké díky patří Petrovi Krasovi za správu webu a udržování jeho funkčnosti.

Distribuci časopisů Kaktusy a klubového Zpravodaje obětavě zajišťoval Jirka Erhard, Jana Černá se svědomitě starala o naši knihovnu a půjčování knih na členských schůzích. Oběma děkujeme.

Zpravodaj vyšel 5x ročně v plánovaných termínech členských schůzí v lednu, březnu, květnu, září a v listopadu. Funkci redaktora zajišťoval obětavě Petr Kuták, za což mu patří velký dík. A také Vám všem, kteří do Zpravodaje přispíváte. Bez Vás by stěží mohl vycházet těch uplynulých 25 let. Tištěný Zpravodaj si můžete vyzvednout na členské schůzi.

Velký dík patří Karlovi Sladkému, který se i nadále obětavě staral o řádné vedení všech dokladů a jejich zaúčtování tak, aby bylo vše v souladu s požadavky oficiálního auditu. Těší se, až bude moci zažít svého následovníka, pokud by byl někdo ochoten mu pomoci v této zodpovědné funkci, budeme rádi. S výsledky hospodaření budete seznámeni v samostatné zprávě.

Na řádný chod klubu pak opět po celý rok bedlivě dohlížela revizní komise ve složení Alena Berková, Jana Černá a Marika Looseová. Se svou zprávou nás seznámí její předsedkyně v samostatné zprávě.

Na závěr bych chtěl poděkovat i Vám všem výše nejmenovaným. To že jsme spolu, není samozřejmost. Je to díky tomu, že nás pojí společné téma a že jsou mezi námi tací, kteří na jedné straně dokáží obětovat část svého osobního volna k tomu, aby mohl náš klub fungovat a na straně druhé ti, kteří to ocení. Nemůžeme všichni dělat všechno, ale můžeme společně prožívat naši zálibu. Vážme si, že tomu tak u nás je. Není to v dnešním světě samozřejmost.

Děkují za pozornost

Jiří Musil
předseda KK Plzeň, z.s.

Moje první Mexiko

(článek k fotografiím na titulní a zadní straně Zpravodaje)

Dlouho jsem uvažoval o cestě do domoviny našich rostlin. Protože mým zájmem jsou převážně rostliny Mexika, speciálně "malé Mexiko", byla volba destinace vlastně jasná. Na obálce najdete malou ukázkou rostlin z naší cesty. Větší seznámení plánuji se svým spolecestovatelem Ladou Machačným na přednášku, která proběhne v druhé polovině tohoto roku. Cesta byla plná silných zážitků a napínavých situací. Všem mohu takovou expedici za hranice naší evropské civilizace doporučit. Je to poučné nejen po stránce botanické a ekologické.

Robert Jícha

Návštěva pražského sympozia

Poslední sobotu v březnu se vypravila 12členná delegace z KK Plzeň na tradiční Pražské symposium. Akce se konala ve velkém sále Obvodního úřadu Praha 8 Libeň. Do Prahy jsme jeli vlakem, potom metrem na stanici Palmovka.

Po úvodním slovu předsedy KK Praha Libora Berky jsme shlédli dopoledne 2 a odpoledne další 2 skvělé zahraniční přednášky:

Johann Strobl – Výpravy po severním Mexiku

Jonathan Mohl – Série Elegantes – elegantní mamilárie z jihu Mexik

Tomáš Mazuch – Sukulenty Puntlandu, Somálsko

Tomasz Blaczkowski – Argentinské miniaturní Parodie

Příjemně jsme pohovořili s kamarády kaktusáři, potkali se prakticky se všemi českými kaktusářskými „celebritami“, kdo chtěl, nakoupil nějaké rostliny, literaturu nebo pěstitelské potřeby. Dobře jsem se naobědval v restauraci U Rokytky, popili pár svijanských piv. Moc jsme si to užili.

Petr Kuták

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 150 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: kutak@plzen.eu

Mammillaria deherdtiana v. *dodsonii*, Cuajimoloyas, Oaxaca

Ariocarpus retusus v. *scapharostroides*, El Sabinito, SLP